

гр.Перник, 13 ноември, 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и осми октомври през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 565/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

К.П.Т. *** оспорва решение № КПК-3/8.VII.2014 г. на Директор на ТП на НОИ Перник. С оспорваното решение е отхвърлена жалбата, подадена срещу разпореждане № *****/26.V.2014 г. С това разпореждане се прихващат вземания за ДОО. Разпоредено е установеното по размер вземане от отменени решения на ТЕЛК, в която е участвал жалбоподателя да се прихване от вземания на последния към ДОО – пенсията му за инвалидност по общо заболяване и е изготвен погасителен план. Оспорващия излага оплаквания, че не може от пенсията му, отпусната за инвалидност по общо заболяване да се извършва прихващане; че ТЕЛК, чиито решения са отменени по административен ред се е състояла и от други членове, освен оспорващия; че възстановяването на сумите към ДОО, според него се дължи от лицата, получили недобросъвестно суми от ДОО; възразява и срещу разпореждането, в което е записано, че сумата, подлежаща на възстановяване по сметка на ДОО е получена от него. Искане се отмяна на оспорваното решение на администрацията, тъй като е неправилно и незаконосъобразно. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител поддържа становище, че тя е неоснователна и следва да се отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК при проверката за законосъобразност на един административен акт, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, визиращи в чл. 146 от АПК.

При осъществяване на контрол на административния акт в описания по-горе обхват, според съда обжалваното решение е издадено от компетентен по материя, място и степен орган и в предписаната от закона форма. Актът съдържа всички задължителни реквизити, изискуеми се по чл. 59, ал.1 и 2 от АПК. В него са изложени правните и фактически основания за издаването му. В разпоредителната му част са съобразени разпоредбите на чл. 97, ал.1 и 2 от АПК, съответно и разпоредбата на чл. 117, ал.3 от КСО.

В производството по издаването на обжалвания административен акт не са допуснати съществени процесуални нарушения, които водят до отмяна на обжалваният акт.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна по следните съображения:

С Разпореждане № ***** е постановено по отношение на жалбоподателя да се извърши прихващане по суми, които той получава от ДОО, пенсия за инвалидност поради общо заболяване със сумата по ревизионен акт за начет № 1 от 13.III.2013 г. за 759,17 лв. и № 1 от 22.V.2013 г. за 1840,01 лв.

Тези суми се формират от неоснователно получавани пенсии за инвалидност, на трети неучастващи в производството лица. Последните са били освидетелствани от състав на ТЕЛК към местната болница, била е определена в процентно съотношение ТНР. На основание на тези решения на ТЕЛК, председателствана от жалбоподателя е отпусната пенсия за инвалидност на освидетелстваните лица. В процедура по реда на ЗЗдр. НЕЛК е отменила две решения на ТЕЛК, като с влезли в сила решения на освидетелстваните е отречено правото да получават пенсия по инвалидност. На това основание, в съответствие с правилата на чл. 110 от КСО, неоснователно получената сума от ДОО следва да се възстанови. В административната преписка се съдържат безспорни доказателства за изпълнение на процедурата по връчване на покани, за участие в ревизионно производство и за връчване на всички членове на ТЕЛК на РА и по двата случая, в които неоснователно е била изплащана от ДОО пенсия за инвалидност. Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя в обратната насока.

Според чл. 114, ал.5 от КСО, дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал.3, каквато се явява и общата сума - визирана в разпореждането от 26.V.2014 г., подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал.5, т.1 от този кодекс или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, освен в случаите, когато могат да бъдат прихванати от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Посочено е, че прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението. Според чл. 114а, ал. 1 КСО върху паричните обезщетения и помощите по този кодекс могат да се правят удържки само за задължения към държавното обществено осигуряване (ДОО) и за задължения за издръжка, както и при прихващане на суми по реда на чл. 114. От текста на цитираните разпоредби е видно, че прихващането може да се прилага за събиране на неоснователно получени парични обезщетения, когато за лицето възникнат вземания от ДОО, както е в настоящия случай.

Неоснователно получените от трети лица суми на основание неоснователно и недоказано право на инвалидна пенсия, следствие на решение на ТЕЛК, с председател - жалбоподателя, установени в ревизионни производства е задължение към ДОО и за неговото погасяване са отговорни солидарно членовете на ТЕЛК, издала отменените от НЕЛК ЕР. Прихващането е способ за принудително изпълнение на задължението за възстановяване на неоснователно получени суми както е в случая. Няма пречка прихващането да се извършва от всяко възникнало вземане от ДОО, без да се изисква изрично писмено съгласие на лицето. В случая вземането на ДОО е установено и акта за установяването му не е бил оспорван, нито от жалбоподател, нито от член на солидаарно отговорни състав на ТЕЛК. По естеството си е публично вземане по чл. 162, ал. 2, т. 4 от ДОПК. Произтича от незаконосъобразно извършени осигурителни разходи. По принцип/ вж.чл. 163 от ДОПК/ публични държавни вземания се установяват по реда на ДОПК, доколкото друго не е установено със закон. Вземанията за незаконосъобразно извършени осигурителни разходи, обаче, се установяват по реда на КСО с разпореждане на компетентното длъжностно лице в съответното ТП на НОИ, т.е. в специалния закон е предвиден друг ред за събиране на този вид вземания на ДОО. Следователно вземанията на ДОО за незаконосъобразно извършени осигурителни разходи

макар и да са публични държавни вземания, в случая по чл. 114, ал.5 от КСО не се събират по реда на ДОПК, а чрез прихващане при условията и по реда на КСО. Специалният закон дерогира приложението на общия.

След като са налице изплатени пенсии на основание отменени актове на медицинска експертиза - ЕР на ТЕЛК № 0734/06.IV.2012 г., издадено от жалбоподателя, д-р В.П.***, д-р Ж.И.***, ЕР на ТЕЛК № 2123/14.X.2011 г., издадено от жалбоподателя, д-р В.П.***, д-р Ж.И.***, д-р И.М.***, последните носят отговорност по чл. 110 от КСО. Имуществената отговорност, предвидена в чл. 110 от КСО възниква по силата на закона. Тя се състои в заплащане на обезщетение за причинените от физически и юридически лица вреди на ДОО от отменени актове на медицинската експертиза. С вредите от отменени актове на медицинска експертиза е намаляло реално имуществото на ДОО. Осигурителният орган е извършил неправомерно разходи от изплатената пенсия, от което са произлезли вреди, подлежащи на възстановяване. Когато ЕР на ТЕЛК е отменено от НЕЛК, но лицето е получило пенсии по това отменено ЕР, за органите на ДОО се създава възможност да търсят възстановяване на изплатената пенсия от лекарите, издали отменените ЕР на ТЕЛК. Следователно, наличието на отменен акт на медицинска експертиза и на причинени вреди на ДОО, е достатъчно основание за възникване на имуществената отговорност по чл. 110, ал.1, т.1 от КСО. Тази отговорност се реализира въз основа на ревизионен акт за начет, както е в случая, въз основа на който е издадено разпореждането от ръководителя на контрола по разходите за ДОО при ТП на НОИ Перник, потвърдено с оспореното решение на директора.

Жалбоподателят е имал възможност да оспори РА за сумата от 1840,01 лева, тъй като това вземане е за период предхождащ действието на разпоредбата на чл. 110 ал.,1 т. 1 от КСО от 1.I.2012 г. Сумата е формирана от неоснователно изплащана пенсия от 4.X.2011 г. и към онзи момент на това основание не може да се търси връщане, от членове на ТЕЛК, на неоснователно получени пенсии. След като не е оспорен РА, законосъобразен или не, той е влязъл в сила и сумата по него е предмет на изпълнение по реда на прихващането по реда на чл. 114, ал. 5 от КСО, в какъвто и смисъл е оспорваното решение.

На основание изложеното, съдът не намира основания за отмяна на оспорваното решение. Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, като в тежест на оспорващия се възлага да плати юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

По тези съображения, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К.П.Т. ***, против решение № КПК – 3/8.VII.2014 г. на Директор на ТП на НОИ Перник.

ОСЪЖДА К.П.Т. *** да заплати на ТП на НОИ Перник сумата 150 лева – деловодни разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението с касационна жалба.

Съдия: /п/